

KUKAI DANTZA & SHARON FRIDMAN ERRITU

TEMPORADA 2019/20

MERCAT DE LES FLORS

CASA DE LA DANSA

©Ignacio Urrutia

Amb el Cor de Noies de l'Orfeó Català

Erritu és un viatge vital que travessa, mitjançant ritus individuals i col·lectius, els diferents estats de la vida en relació amb la natura i amb la comunitat, com ara el naixement i el caos, passant pel desert de la solitud fins a arribar a la trobada, l'amor i, finalment, la mort. Un grup de ballarins i una coral formada per una vintena de dones (de la localitat on es representa la peça, en aquest cas el Cor de Noies de l'Orfeó Català) revisen els rituals tradicionals que encara es fan avui dia i els interpreten en clau contemporània.

El coreògraf Sharon Fridman ha estat convidat pel director artístic de la companyia Kukai Dantza, Jon Maya, i d'aquesta manera s'ha sumat a la llista de creadors convidats per la companyia basca per crear peces amb el seu equip, sempre que

incorporin la dansa folklòrica basca, segell inconfusible de Kukai. Premi Nacional de Dansa 2017, des de la seva fundació l'any 2001 ha creat diversos espectacles propis i també col·laboracions amb la companyia Tanttaka Teatroa i amb coreògrafs com Cesc Gelabert, Israel Galván, Jone San Martín (The Forsythe Ballet), La Intrusa Danza, Marcos Morau / La Veronal... Per la seva banda, el coreògraf israelià establert a Madrid Sharon Fridman, director de la seva pròpia companyia, basa el seu treball en tres pilars fonamentals: el llenguatge del *contact*, la dimensió social de la dansa i la cerca de la incorporació del públic a la peça.

Aquest espectacle ha rebut el Premi Max 2019 a la millor coreografia.

Idea original Jon Maya Sein / **Coreografia** Sharon Fridman / **Ballarins** Alain Maya, Eneko Gil, Ibon Huarte, Izar Aizpuru, Nerea Vesga, Urko Mitxelena / **Cant** David Azurza i el Cor de Noies de l'Orfeó Català (Buia Reixach i Feixes, directora) / **Creació musical** Luis Miguel Cobo, David Azurza / **Assistent dramaturgia** Antonio Ramírez-Stavibo / **Amb la col·laboració** Fundació Orfeó Català-Palau de la Música

Companyia resident a Erretereria (Gipuzkoa), subvencionada pel Govern Basc. La companyia rep ajudes per als viatges d'Etxepare i Inaem

21, 22 I 23 DE FEBRER
Dissabte 20 h.
Diumenge 18 h.
SALA MAC
DURADA 60 MIN.

PROPERES ESPECTACLES DE L'ITINERARI ARREL, VINCLE, DESPLAÇAMENT

28 I 29 DE FEBRER
ROGER BERNAT
LA CONSAGRACIÓ
DE LA PRIMAVERA

DEL 6 AL 9 DE MAIG
SOCIETAT DOCTOR ALONSO
ANDREI RUBLEV,
UNA PANICONOGRAFIA

“No se puede divorciar el arte de la integridad, la verdad, la belleza, la vida. El arte no es meramente un concepto, es una forma de vida”.

Satish Kumar
(La simplicidad elegante, 2018)

Jon Maya i Sharon Fridman, creadors i coreògrafs de les respectives companyies Kukai Dantza i Cia. Sharon Fridman, canalitzen a través de l'art inquietuds del món present, global i transcultural. El més destacat que els uneix és l'obertura de l'art a disciplines, a col·lectius i a pràctiques diverses per fer de la dansa un instrument dialògic entre persones i comunitats. Malgrat procedir de tradicions culturals tan dispars com la basca (Erreterria, 1977) i la israeliana (Hadera, 1980), ambdós comparteixen quelcom fonamental que dona peu a la proposta d'*Erritu*: la dansa tradicional o folklore des de la infància com el punt de partida d'una trajectòria professional a l'escena. Aquesta dansa, ja sigui d'arrel popular, religiosa o profana, conté valors, símbols i energies col·lectives, memòries que es transmeten i arrelen en els seus practicants. Com afirma Dilthey, “les experiències viscudes en la comunitat són una interacció de coneixements, afectes i desitjos, i aquestes conformen la força i la seva cohesió del grup”.

Els rituals són memòries col·lectives codificades en accions que poden tenir origen en contextos festius, cerimonials, religiosos, polítics, esportius o professionals. Poden ser religiosos o seculars, però per a la majoria, el ritual esdevé sagrat en tant que fonamental per a la vida de l'individu o col·lectivitat pel seu poder transformador.

Les arts escèniques, des de les disciplines de la dansa, el teatre i la música, tenen el seu origen en aquestes cerimònies, celebracions i pràctiques culturals,

i la seva evolució és un reflex dels condicionants dels contextos, de l'evolució de les diferents cosmovisions, els sistemes religiosos, la filosofia, la pedagogia, la política i el poder exercit sobre les persones i el seu cos al llarg de la història.

L'element fonamental que diferencia les arts escèniques vives d'altres arts com les figuratives o visuals —pintura, escultura, fotografia o cinema—, és que el subjecte i l'objecte de l'art és la persona humana en la seva totalitat, en la indivisible trinitat (cos ment, esperit), davant la insistent concepció dual i racionalista de la història occidental.

El cos és el locus de l'experiència, entesa com un sistema coherent *multifacetal* depenent de la interacció i interpretació del coneixement —informat pels sentits—, afecte i volició (desig). En ell hi conflueix el pensament i l'intel·lecte expressat en paraula que alhora és so —vibració, respiració— i que alhora és energia psíquica expressada en moviment (dansa / gest) modulats per un ritme que és alhora un estat d'ànim. Per tant l'ànima i l'esperit hi són presents —en tant que *pneuma* (grec) / *spiritus* (llatí), entès com a respiració, i *psyché* (grec) / *anemos* (llatí) ànima, vida en el sentit psicològic, d'estat mental, estat anímic—, i s'entrellacen de manera indivisible, esdevenint un espai d'obertura.

Els mantres o recitacions —en el seu sentit literal, traduït de la paraula sànscrita— signifiquen “instruments del pensament o de la ment”. Tant si és en forma d'un so, un grup de paraules o una frase, expressen fortes creences i es repeteixen en diferents ritmes, melodies o accents. Els mantres són la performativitat de la ment, que està present en tots els rituals. “Cantar junts és viure col·lectivament la metàfora dels símbols” (Jaume Ayats, 2011).

Gestos, pensaments i mantres (cos, ment, esperit) —com la trinitat inseparable— són els elements fonamentals dels *Ritus*. Per això les pràctiques de les arts escèniques han estat i són una porta a la Unió, a experiències intangibles d'accés

a l'innombrable i a l'inefable.

Erritu és una recerca i una invitació a aquesta experiència compartida, tant des de la dansa com a vehicle pels seus practicants, com pel seu potencial empàtic i de sensualitat sensorial per a l'espectador. *Ritu* s'adapta al context, al medi i a l'espai de presentació (*site-specific*), així com a les veus que hi participen per tal d'activar vincles més directes amb la comunitat del context. Aquest cop seran les veus femenines del Cor de Noies de l'Orfeó Català.

En el context actual de la globalització cultural i econòmica, de l'economia neoliberal on les arts escèniques s'han convertit de manera generalitzada en una indústria de l'oci i el consum ha vingut a substituir l'experiència, els creadors exploren i retornen a altres dimensions de les arts en la societat. Cada cop prenen més valor les arts aplicades a diferents contextos de la societat perquè ajuden a re-connectar amb el seu potencial originari, transformador i cohesionador. Ja ho fou la proposta *Rizoma* (2012), de Sharon Fridman, expandit per tot el planeta, i també està camí de ser-ho aquesta proposta avalada amb el Premi Max a la millor coreografia (2019). Un encontre entre dos creadors i els seus equips artístics de reconeguda trajectòria al qual s'ha de sumar el Premi Nacional de Dansa (2017), el Premi Max de les arts escèniques al millor espectacle, millor companyia de dansa i millor vestuari (2017) per la creació *Oskara*, de Kukai Dantza, amb Marcos Morau de La Veronal.

Ester Vendrell i Sales

Per saber-ne més:
mercatflors.cat/blog

Una Hora Abans. Sessió d'introducció a l'espectacle amb Jon Maya, director de Kukai Dantza. Dissabte 22 de febrer. Sala SG.

CONSORCI FORMAT PER

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

AMB EL SUPORT DE

PATROCINADOR

MITJANS COL·LABORADORS

CATALUNYA
RÀDIO

el Periódico

betevé

TimeOut
BARCELONA

ara.cat

COL·LABOREN

Sabadell
Fundació

VERI
AJUNTAMENT DE VILARRODRI